

Sygn. akt IV CNP 9/09

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie ze skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w G.
z dnia 15 października 2007 r., sygn. akt I[...],
w sprawie z powództwa E.B. i Prokuratora Rejonowego w G.
działającego na rzecz E.B.
przeciwko P.F.
o eksmisję,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 marca 2009 r.,

**odrzuca skargę i zasądza od pozwanego na rzecz powódki
E.B. kwotę 400 (czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów
postępowania wywołanego wniesieniem skargi.**

Uzasadnienie

Wniesiona przez pozwanego P.F., zastępowanego przez adwokata S.J., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 15 października 2007 r. podlegała odrzuceniu z następującej przyczyny.

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem w części określającej jej istotę (jej treść), w której należy wykazać, że spełnia warunki przewidziane w art. 424⁵ § 1 k.p.c., powinna zawierać między innymi „wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe” (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Takie ujęcie tego warunku skargi oznacza, że skarżący obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie – w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia – jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. Skarżący powinien zatem wykazać, powołując odpowiednie przepisy, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje środek prawny, przy pomocy którego mogłoby nastąpić wzruszenie zaskarżonego orzeczenia.

Należy podkreślić, że nie chodzi tylko o skargę kasacyjną lub skargę o wznowienie postępowania, ale także o inne środki prawne pozwalające na zmianę lub uchylene orzeczenia, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności orzeczenia. Zaznaczenia wymaga również, że zgodnie z 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżący musi „wykazać” (nie tylko „wskazać”), iż wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Musi więc ujawnić i przedstawić w skardze tę okoliczność w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości oraz w drodze stosownego wyводу dowieść jej istnienia i przekonująco uzasadnić. Zawarta w niniejszej skardze argumentacja nie może być uznana za prawidłowe (wystarczające) wypełnienie obowiązku nałożonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Dodatkowo wskazać należy, że w skardze pozwany nie uprawdopodobnił szkody jaką poniósł w związku z wydaniem zaskarżonego wyroku. Brak w niej

bowiem przytoczenia dowodów na to, że wskutek eksmisji pozwanego z mieszkania poniósł on jakiegokolwiek koszty z tym związane. Skarga pozwanego nie spełnia więc także niezbędnego wymogu, o którym mowa w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd Najwyższy, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., odrzucił skargę. O kosztach postępowania ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.